

ת"פ 25496/08/12 - מדינת ישראל נגד אחמד כילאני, אליאס חדאד

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 25496-08-12 מדינת ישראל נ' כילאני ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אחמד כילאני 2. אליאס חדאד

החלטה (בעניינו של נאשם 1)

1. בתאריך 20/10/14 נדון נאשם 1 במסגרת הסדר טיעון בגין ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן כדלקמן:

בתאריך 29/1/12 בשעה 07:00 ואילך או בסמוך לכך בשטח חקלאי פתוח באיזור נחל יבנאל במטעי הזיתים מזרחית למושב יבנאל (להלן: "אזור הציד") עסקו הנאשמים יחד עם קטין שהיה עמם, בציד חוגלות באמצעות רובה ציד מסוג GUNS B.S.A שמספרו 42847 (להלן: "רובה הציד") השייך לנאשם 1. בטנדר טויוטה מס' רישוי 54-148-09 (להלן: "הרכב") בו נסעו הנאשמים באזור הציד נהג נאשם 2 ולידו ישב נאשם 1. בין שני המושבים הקדמיים נמצא רובה הציד כשהוא אינו ארוז בנרתיק. ברכב נמצאו כדורי ציד ושני סכינים. על ידיו של נאשם 1 נמצא דם חוגלה. באזור הציד בו נסעו הנאשמים נמצאה שקית ובתוכה חוגלה ירויה ושחוטה אותה צדו הנאשמים. חוגלה הינה חיית בר מוגנת ולנאשם 2 לא היה רישיון ציד.

במסגרת הודאתו הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

ציד חית בר מוגנת לפי סעיפים 14+2 (ב) חוק להגנת חית הבר, אחזקת חית בר מוגנת לפי סעיף 8 (א) 3+
14 (א) חוק להגנת חית הבר ואחזקת נשק מחוץ לנרתיק לפי תקנה 6 (ה) לתקנות הגנת חית הבר + סעיף 14 (א) לחוק להגנת חית הבר.

על הנאשם הוטלו העונשים הבאים : מאסר מותנה, קנס בסך 7000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית.

2. במסגרת טיעוניהם לעונש טענו הצדדים באופן חופשי לעניין חילוט רובה הציד של נאשם 1 שנתפס במסגרת תיק החקירה.

טיעוני המאשימה :

ב"כ המאשימה סבורה כי יש להורות על חילוט רובה הציד של נאשם 1 כחלק מגזר הדין וזאת מהנימוקים הבאים :

א. על ציד המחזיק ברישיון ציד בתוקף להקפיד הקפדה יתרה על מילוי הוראות החוק להגנת חיי הבר שכן רשויות המדינה נתנו בו אמון שישמור על החוקים ולכן נתנו בידיו רישיון הציד.

ב. לחובת נאשם 1 שתי הרשעות קודמות המתועדות בגיליון הרשעות קודמות אשר התקבל וסומן ת/2. בגין הראשונה מיום 3/4/03 הורשע נאשם 1 בגין ביצוע עבירות החזקת בעלי חיים מוגנים ללא היתר וציד חיות בר מוגנת והשנייה מיום 28/6/05 בגין ביצוע עבירות החזקת בעלי חיים מוגנים ללא היתר וציד חוגלות. ב"כ המאשימה מציינת כי במקרים בהם לנאשם עבר פלילי קל יותר נוהגים בתי המשפט להורות על חילוט הנשק.

ג. ב"כ המאשימה הגישה לתמיכה בטיעוניה החלטות בתי המשפט השלום והמחוזי אשר הורו על חילוט רובה ציד במקרים דומים.

ד. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי חלקו של נאשם 1 בפרשה דומיננטי מזה של נאשם 2 ומכאן משנה חומרה במעשיו.

טיעוני ב"כ נאשם 1 :

ב"כ הנאשם 1 טען כי יש להורות על החזרת רובה הציד לידי נאשם 1 וזאת מהטעמים הבאים :

א. מאז העבירה האחרונה שעבר נאשם 1 עברו 10-13 שנים ומדובר בפרק זמן ניכר בו לא עבר הנאשם עבירות דומות למרות שהיה ברשותו רובה ציד.

ב. הנאשם למד את לקחו מן האירוע.

ג. הנאשם הוסיף במסגרת טיעונו לעונש כי לרובה הציד ערך סנטימנטלי רב עבורו שכן היה שייך

לאביו.

דין והכרעה :

ברע"פ 1161/04 מחמוד חאג' יחיא נ' מ"י, תק-על 2005(2), 762 סוקר בית המשפט העליון מפי כב' השופט טירקל את הכללים הנוגעים לחילוט נשק בעבירות צייד וקובע :

"אוסף ואומר כי הוראת סעיף 3 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, שלפיה "אין פוגעים בקנינו של אדם", היא בבחינת הוראת-על - ובלשון קדמונינו "כלל גדול" - בשיטת המשפט שלנו. אם אין הוראה מפורשת בדין שמכוחה ניתן להפקיע את בעלותו של אדם בנכס, או להשעות את זכויותיו בו, לעולם חל הכלל הגדול (ראו בש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464, 480-481 (להלן - "עניין עובדיה"). החילוט מכוח סעיף 12(א) לחוק הוא, אפוא, חריג לכלל והשימוש בו חייב להיות זהיר ושקול. יודגש כי חילוט זה איננו עונש נוסף אלא ציווי הנלווה לעונש שהוטל על העבריין והוא נתון לשיקול דעתו של בית המשפט. מטרתו של הציווי היא להרחיק את העבריין מן העבירה על ידי הוצאתם של כלי המשחית ששמשו למעשה העבירה מידיו..."

ומוסיף -

"אכן, חילוט כזה אינו מונע מן העבריין לרכוש כלי משחית אחר חלף זה שחולט, אולם, מלבד ההוצאה הכספית הנדרשת לשם כך, יש לחילוט כשלעצמו גם משמעות חינוכית. יידע העבריין ויזכור מה היה סופו של הכלי ששימש למעשה העבירה. משמעות חינוכית זאת היתה, כנראה, גם לעיני חכמינו, שייחסו חשיבות לביעור כלים ששימשו לעבירה".

לעניין משקלה של הרשעה קודמת בעבירת ציד קובע כב' השופט טירקל בפרשת חאג' יחיא :

"בית משפט השלום קבע על פי הראיות שהומצאו לפניו כי המערער נסע ברכב עם הנאשמים הנוספים סמוך לשעה 2:30 בלילה באזור האסור לצייד תוך סריקת האזור בזרקור. ברכב נמצאו זרקור, סכין יפני, כדורי ציד ורובה ציד בנרתיק. לפי ממצאים אלה הרשיע את המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. מכיון שכך רשאי היה לצוות לחלט את רובה הצייד של המערער. כפי שאמרנו, דברים אמורים בסמכות שבשיקול דעת, ולעניין זה נתן בית המשפט את דעתו על כך שהמערער לא למד את הלקח שהיה עליו ללמוד ובכך הפעיל את שיקול דעתו כראוי".

במקרה זה נקבע פה אחד כי יש לאשר החלטת בית המשפט אשר הורה על חילוט רובה ציד כאשר הצייד סרק איזור הצייד בזרקור כשהוא נושא רובה הצייד וזאת בלי שפגע לרעה בחיה.

בבוחנו את סוגיית חילוט הרכוש שנתפס מאת נאשם יערוך בית המשפט איזון בין השיקולים הבאים:

א. החומרה הקיימת בנסיבות העבירה שנעברה.

ב. עברו הפלילי של הנאשם.

ג. השימוש שנעשה בתפוס במסגרת ביצוע העבירה.

עמוד 3

ד. הנזק שיגרם לנאשם כתוצאה מחילוט הרכוש התפוס.

לאחר ששקלתי השיקולים לעיל במקרה הנוכחי באתי לכדי מסקנה כי מן הדין להורות על חילוט רובה הציד השייך לנאשם 1 וזאת מן הטעמים הבאים :

1. העבירה אותה ביצע נאשם 1 חמורה באשר צלח בידו לפגוע ולהמית חיה מוגנת. נאשם 1 עשה כן תוך הפרה גסה של האמון שנתנו בו הרשויות בהסמכתו כצייד מורשה, העבירה בוצעה תוך התארגנות של נאשם 1 ומספר מעורבים נוספים שאינם מחזיקים ברישיונות ציד, תכנון מוקדם שכלל השגת אמצעים ושימוש באמצעים לציד הבלתי חוקי.

2. לחובת נאשם 1 שתי הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות דומות ויפים דברי בית המשפט העליון בפרת חאג' יחיא גם לענייננו בדבר הלקח שעל הנאשם היה ללמוד מהיתקלויותיו הקודמות עם נציגי החוק וגזרי הדין אשר הושטו עליו בבתי המשפט השונים. הנאשם הורשע פעמיים בעבירות דומות ב 11 השנים האחרונות ויש בכך משנה חומרה.

3. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן לפיו ביצע עבירת ציד החוגלה באמצעות רובה הציד נשוא החלטה זו והורשע בגין ציד זה.

4. הנאשם טען בפני כי לרובה הציד נשוא החלטה זו ערך סנטימנטלי אך באיזון שעל בית המשפט לערוך בין כלל השיקולים לחומרה המפורטים לעיל סבורני כי אין השיקול הסנטימנטלי, חשוב ככל שיהיה לגישת הנאשם 1 כדי להטות הכף כנגד חילוט רובה הציד. באם היה שיקול זה כה חשוב בעיניו של נאשם 1 היה נמנע מלעבור את אותה עבירה על פי החוק להגנת חיי הבר וזאת בפעם השלישית במספר. מעבר לכך ולמרות שהדבר לא נטען מפורשות, קיים באופן טבעי נזק כספי הנגרם לנאשם בחילוט תפוס אך גם נזק זה אינו מצדיק בנסיבות מקרה זה הימנעות מחילוט הנשק.

עיון בהחלטת בית משפט המחוזי בחיפה במסגרת ע"פ 10028-05-11 מוחמד אבו ריא נ' המשרד לאיכות הסביבה - רשות שמורות הטבע, תק-מח 2011(3), 13003 במקרה דומה מגלה כי עמדת בית המשפט הינה לחילוט כלי נשק במקרים דומים :

"לא מצאנו מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא. העונש שנגזר לרבות חילוט רובה הציד, הוא עונש מקובל וראוי לעבירות מסוג זה. מהניסיון המצטבר עולה כי חילוט הרובה מהווה את הענישה המרתיעה ביותר לנאשמים בעבירות ציד, ובהתאם, ומטעם זה, עומדת המאשימה על גזירת עונשים של חילוט רובה ציד ובתי המשפט נענים לבקשתה.

לא מצאנו במקרה שבפנינו מתקיימים תנאים חריגים המצדיקים הימנעות מחילוט הרובה, ובמיוחד שאין זה מדובר בפעם הראשונה בה מעורב המערער בעבירות ציד."

לאור האמור לעיל אני מורה על חילוט רובה הציד - רובה מסוג GUNS B.S.A שמספרו 42847 השייך לנאשם

1.

במסגרת טיעוניו לעונש הוסיף ב"כ הנאשם וטען להחזרת תפוסים נוספים לרבות כדורי ציד, סכינים וחגורת הנשק. טיעון זה לא נטען במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים אך מעיון בכתב האישום בו צוינו הפריטים כחלק מכלי הצייד אותם נשאו נאשם 1 והנאשמים האחרים במהלך הציד הבלתי חוקי ולאור הודאתו של נאשם 1 בעובדות כתב האישום אני מוצא כי מן הדין להורות על חילוט פריטים אלו.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשע"ה, 20 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.